

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Βλέπετε τὸ δοχεῖο τῆς εἰκόνος μας ποὺ καταλήγει στὸ πῶμα του μ' ἔνα σταυρό; Λοιπὸν τὸ δοχεῖο αὐτὸν περιέχει "Άγιο Μύρο καὶ εἶνε πάντοτε γεμάτο, μολονότι θαῦσθη κεφάλια. Φτίστηκαν καὶ ἐχρίσθησαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μὲ τὸ περιεχόμενό του..."

Πῶς γίνεται τώρα αὐτό; Ἀπλούστατα, κάθε σταγόνα "Άγιου Μύρου ποὺ παίρνουν, τὴν ἀντικαθιστοῦν ἀμέσως μὲ ἄλλην. Αὐτὸν γίνεται τώρα ἐπὶ δικτακόσια ὅλόκληρα χρόνια. "Ἐνας μοναχὸς φυλάει πάντοτε σκοπός πλαϊ στὸ δοχεῖο, τὸ διποῖο βρισκόταν ἄλλοτε σὲ μιὰ ἐκκλησία τοῦ Κρεμλίνου τῆς Μόσχας. Ἀπὸ τότε δῆμως ποὺ ἐπεκράτησαν οἱ μπολσεβίκοι, τὸ δοχεῖο μὲ τὸ "Άγιο Μύρο ἀκολούθησε κι' αὐτὸν στὴν ἔξορια τοὺς κληρικοὺς ποὺ τὸ φύλαγαν. Σήμερα δὲ βρίσκεται στὴ ρωσικὴ ἐκκλησία τοῦ Λονδίνου, ὅπου καὶ φυλάγεται πάντοτε σὰν πολύτιμο κειμήλιο.

* * *

Τὰ μάτια εἰνε ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς. Σ' αὐτὸν ἀκριβῶς βασιζόμενοι οἱ Ἀμερικανοὶ σκηνοθέται τοῦ κινηματογράφου καταλαβάνουν ἀπὸ τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν ἐνὸς καλλιτέχνου τὴν ἴκανότητα ποὺ ἔχει γιὰ νὰ ύποδυθῇ τὸν ἄλφα ἢ τὸν βῆτα ρόλον. "Ἔχουν καταρτίσει μάλιστα καὶ τὸν ἀκόλουθο πίνακα γιὰ τὴ διανομὴ τῶν ρόλων:

Μάτια γαλάζια βαθειά: ἐρωτικὴ ἀγνότης, στοργή. Μάτια γαλάζια ἀνοιχτά: σταθερότης, κέφι, εἰλικρίνεια.

Μάτια γαλάζια ξεπλυμένα: καχυποφία, αὐταρχικότης.

Γκρίζα ἢ γκριζοπράσινα: εύαισθησία, καλωσύνη.

Πράσινα βαθειά: κοκετταρία, ελλειψις εἰλικρινείας.

Μαύρα: Πάθος.

Καστανά: βαθὺς ἔρως, τιμιότης.

* * *

"Ἐνας "Άγγελος, δό δόκτωρ Λέων, ἀρχισε τελευταῖα διὰ τοῦ Τύπου μιὰ πραγματικὴ σταυροφορία ὑπὲρ τῆς ἀπλοποίησεως τῆς δρθιογραφίας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης διὰ τῆς καταργήσεως τῶν στοιχείων ποὺ δὲν προφέρονται.

Μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων του δόκτωρ Λέων διὰ τὸ ἔδης: Σὲ κάθε ἀγγλικὴ ἐφημερίδα τυπώνονται κάθε χρόνο περὶ τὰ 50.000.000.000 στοιχεῖα ποὺ δὲν προφέρονται ἢ περιττά. Αὐτὸν δὲ ἀποτελεῖ μιὰ δαπάνη ποὺ στοιχίζει ἐτησίως στὸν ἀγγλικὸν Τύπο 50 ἑκατομ. λίρες! Χωρὶς νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸν πολύτιμο καιρὸ ποὺ χάνουν οἱ ἀναγνώσται.

* * *

Ξέρετε ποιὸς πυγμάχος εἶχε τὴν ταχύτερη ἔξελιξι τούλαστον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς αὔξησεως τῶν κερδῶν του; Ο πρώην πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου, δούλος Άμερικας Τζόε Λιούτς.

Ο Λιούτς λοιπὸν κατὰ τὴν πρώτη του ἐπίσημη ἐμφάνιση ὡς πυγμάχου, πήρε ὡς ἀμοιβὴ μόνο 50 δολλάρια. Αὐτὸν δὲ ἔγινε τὸ 1926.

Μετὰ δέκα χρονια, ἐφέτος δηλαδή, γιὰ τὴν συνάντηση του μὲ τὸ Γερμανὸ πυγμάχο Μάξ Σμέλλιγκ, κατὰ τὴν διποῖα νικήθηκε, πληρώθηκε 330.000 δολλάρια, δηλαδὴ 35 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν!

Ηα δοῦμε δῆμως κατὰ πόσον θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παίρνη μετὰ τὴν ἥττα του τὶς ἡγεμονικές αὐτές ἀμοιβές.

* * *

Ξανάρχισαν τελευταῖα στὴν Ἀριζόνα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐντατικές ἀνασκαφές γιὰ τὴν ἀνακάλυψι ἐνὸς τεραστίου μετεώρου ποὺ ἔπεισε πρὸ 50 αἰώνων ἔκει κι' ἔξαφαν μέσα στὴ γῆ. Τὸ μετέωρο αὐτὸν εἶνε μία συμπαγῆς μεταλλικὴ μᾶζα ποὺ, δημοσιεύεται, πρέπει νὰ ἔχῃ δύος 360.000 τόννων!

Τὸ "Άγιο Μύρο ποὺ δὲν σώνεται.

Κατὰ τὸ 1886, γιὰ πρώτη φορά, μερικοὶ κτηματίαι ἀνακάλυψαν στὰ πρωτόγονα τότε ἔκεινα μέρη, ἔναν κρατήρα ποὺ εἶχε διάμετρο ἐνὸς περίπου χιλιομέτρου καὶ τὸν διποῖο εἶχε ἀνοίξει κάποιο μετέωρο. Ἀπὸ τότε ἔδεψαν περισσότερα ἀπὸ 500.000 δολλάρια προσπαθῶντας νὰ βρεῖν τὸν πελώριο ἀερόλιθο ποὺ ἄνοιξε μιὰ τέτοια πληγὴ στὸ πλευρὸ τῆς γῆς. Τὸ μόνο ποὺ μπόρεσαν νὰ ξεθάψουν ἦταν ἔνα κομμάτι μετάλλου βάρους 460 κιλῶν ποὺ φυλάγεται μὲ φροντίδα στὸ Ἐθνικὸ Ἀμερικανικὸ Μουσεῖο.

Πάντως, ἀναγγελλουν τώρα ὅτι, καθὼς ἔσκασαν στὰ μέρη ἔκεινα μὲ εἰδικὰ μηχανήματα, ἀναγκάστηκαν νὰ σταματήσουν σὲ βάθος 225 μέτρων γιατὶ συνάντησαν ἔνα μεταλλικὸ στρῶμα σκληρὸ σὰν νίκελ. Οἱ γεωλόγοι δὲ, εἶνε βέθαιοι ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν περίφημο ἀερόλιθο.

Σχετικῶς μὲ τὴν πτῶσι αὐτοῦ σὺ μετεώρου, ἡ παράδοσις τῶν ινδῶν ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια αὐτῆς, λέει ὅτι μιὰ μέρα ἔνας θεὸς παρουσιάστηκε ἐπάνω σ' ἔνα πύρινο ἄρμα καὶ χάθηκε μέσα στὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

* * *

Μιὰ ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ ποὺ ἐπέστρεψε τελευταῖα ἀπὸ τὶς Νέες Ἐβρίδες στὴν Ἀγγλία, διηγεῖται ὅτι ἀνακάλυψε ἔκει φυλές ἱθαγενῶν πολὺ καθυστερημένες, ἡ δοποῖες ὡστόσο γνωρίζουν τὰ μικρότερα.

Τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς πρόσεξαν ὅτι ἡ πληγὴς ποὺ ἔχει διατηρεῖται τὰ βέλη τῶν ἱθαγενῶν, προκαλοῦσαν σίγουρο τέτανο. Ἐξέτασαν λοιπὸν προσεχτικὰ τὴν αἰχμὴ τῶν βελῶν αὐτῶν κι' ἀνακάλυψαν ὅτι οἱ ἱθαγενεῖς τὴν ἔβαφαν μὲ κάποιο υγρὸ ποὺ, δημοσιεύεται, τὸ μικροσκόπιο, ἔκλεινε δυὸς τρομεροὺς βακίλλους: τῆς σηψαμίας καὶ τοῦ τετάνου!

Οταν ρωτήθηκαν σχετικῶς οἱ ἱθαγενεῖς, ἀναγκάστηκαν νὰ δημοπολύ καλὰ ὅτι μέσα στὸ δηλητηριώδες υγρό τους ὑπῆρχαν «μικρὰ ζῶα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ δῆ κανεῖς καὶ ποὺ τρώνε τὴ σάρκα ὅσων πληγώνονται μὲ τὰ βέλη τους».

* * *

Η χελώνα μὲ τὰ δυὸς κεφάλια ποὺ βλέπετε στὴν εἰκόνα μας, βρέθηκε τελευταῖα ἀπὸ μιὰ ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ στὰ δάση τῆς Νέας Γουϊνέας καὶ μετεφέρθη στὸ Ζωολογικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης, ὅπου καὶ βρίσκεται, χαίρουσα ἀκρας υγείας. Πρόκειται περὶ χελώνης τέρατος, γιατὶ δὲν δικαιολογεῖται ἀλλοιοῦς ἢ υπαρξίας δύο κεφαλῶν.

* * *

Τὸ σπίτι ποὺ ἐτέθη στὸ Λονδίνο στὴ διάθεσι τοῦ τέως αὐτοκράτορος τῆς Ἀθησουνίας Χαϊλέ Σελασσιέ, ἀνήκει σ' ἔναν Ἀσιάτη μεγιστᾶν, περίφημο γιὰ τὰ πλούτη του καὶ γιὰ τὰ... ἔξοδά του, τὸν σὲρ "Ελλυ Κάντορυ, δὲ δημοσιεύεται, μολονότι ἔχει πολιτογραφηθῆ "Άγγελος, γεννήθηκε στὴ Βαγδάτη.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 52)

· Ο Τζοέ Λούτς

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 37)

κάνη μιέ κάποιο κακούργο άσφαλως, έρριξε μιά κραυγή τρόμου κι' έκανε άσυνασθίτως ν' άνοιξη τὸ συρτάρι γιά νά πάρη τὸ πιστόλι της, σπάζοντας ἔτοι τὸ νύχι της, καθώς χτύπησε τὸ δάχτυλό της στὸ τραπεζάκι. Μά ή συγκίνησίς της ήταν με' ἄλη, ἀπότομη, συγκλονιστική κι' ἔτοι ή καρδιά της δὲν μπόρεσε ν' ἀνθέξῃ...

...Ο λόρδος Κάμπελ, ὅπως σᾶς εἶπα, ἔκανε πάρα πολὺ τὸν ξευπνό. "Εδειχνε τάχα πώς δὲν ήθελε νά γίνη ή νεκροψία, γιά να μάς κάνη νά υποθέσουμε μιά δηλητηρίασι. Θά γυνάτων τότε ή νεκροψία, δὲν θά ἀνεκαλύπτετο τίποτε κι' δ λόρδος Κάμπελ θά ήταν πειά ἀνώτερος κάθε ύποψίας.

...Μά έπειτα θυμήθηκε πώς είχε μαζύ του τὸ κλειδάκι τοῦ συρταριοῦ. Θέλησε λοιπὸν νά τὸ βάλη στὴ θέσι του κι' αὐτὸν πρόδωσε...

Κι' δὲ ντέτεκτιθ συνεπλήρωσε:

— Φαντάζομαι τώρα τί θὰ ποῦν οι συνήγοροί του στὸ δικαστήριο... "Οτι ἐπρότεινε τὸ ὅπλο του χωρὶς νά πυροβολήσῃ..." Οτι φοβέρισε χωρὶς νά πληγώσῃ... Κανεὶς δύμας δὲν θὰ κάνη λόγο γιά τὴν ἄρρωστη καρδιά τῆς λαίδης Κάμπελ. Κι' αὐτὴ ή περίπτωσις είνε μιά δολοφονία ὅχι μὲ φονικὸ ὅπλο, ἀλλά μὲ τὸν τρόμο!

ΤΖΩΡΤΖ ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΕΚΘΕΤΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 51)

"Α, είνε τρομερὸ νά ζῆ κανεὶς δόλομόναχος καὶ δυστυχισμένος! Ψιθύρισε ό Ντυπόν μ' ἔνα στεναγμό.

Κ' ωστερα συζήτησαν γιά ἔνα σωρὸ ἀλλα πράγματα, γιά τὰ παιγνίδια τοῦ παιδιοῦ καὶ γιά τὸ μέλλον του. 'Ωστόσο ό Ντυπόν δὲν τῆς ἀποκάλυψε τὴν ἀλήθεια. Τῆς εἶπε δτὶ ήταν δικό του παιδί κι' δτὶ τὸ ἀνάτρεφε αὐτὸς γιατὶ είχε πεθάνει ή μητέρα του.

'Η Μαρσέλ κι' δ Ντυπόν χώρισαν ἀργά, μὲ τὴν ύποσχεσι νά συναντηθοῦν πάλι. Κι' αὐτὴ ή ιστορία ἔξακολούθησε μέχρι τὴ μέρα πού δ ἔρωτας τρύπωσε στὴν καρδιά τους.

— Μοῦ φαίνεται δτὶ σᾶς ἀγαπῶ, τῆς εἶπε ό 'Ανρυ μιὰ Κυριακή. Δὲν ξέρω ἀν θά θέλατε νά γίνετε ή δεύτερη μητέρα τοῦ παιδιοῦ μου.

'Η Μαρσέλ δύμας ἔκρυψε μέσα στὰ χέρια τῆς τὸ πρόσωπό της κι' ἀρχισε νά κλαίῃ.

— Λοιπόν; τὴν ρώτησε πάλι δ 'Ανρυ.

'Εκείνη ἔσφιξε τότε μὲ τρυφερότητα τὴν Νινέτ στὴν ἀγκαλιά της καὶ φιθύρισε:

— Ναι, ναι, θά ήθελα νά κρατήσω γιά πάντα κοντά μου τὴν Νινέτ. Θά ήθελα νά σᾶς κάνω εύτυχισμένο γιατὶ εἰσάστε καλός καὶ γιατὶ κι' ἔγω ἀπό τὴν πρώτη μέρα σᾶς ἀγάπησα.

Κι' ἔτοι δ Ντυπόν παντρεύτηκε τὴν Μαρσέλ κι' ἔγιναν ἔνα εύτυχισμένο ἀντρόγυνο. 'Ωστόσο δύμας ποτὲ δὲν ἔμαθε δτὶ παντρεύμενος τὴν Μαρσέλ είχε δώσει στὴν Νινέτ τὴν πραγματική μητέρα της.

ΖΩΡΖ ΜΩΡΕΛ

Η ΣΑΡΡΑΚΗΝΗ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

τους. "Ητανε ή πρώτη φορά πού ή Παρθένος τοῦ Γουλιέλμου εισάκουε μιά προσευχή. "Ηταν λοιπὸν δόλοφάνερο πώς είχε λυθῆ ἀπό τὰ μάγια. 'Η Τουανόν, χαρούμενη, βγῆκε γιά ν' ἀναγγείλη στοὺς γείτονες τὴν καλή εἰδησι. Στὸ δρόμο της συνάντησε τὸν Γουλιέλμο πού τὴν ζήτησε τόσο εύγενικά σὲ γάμο ώστε δὲν μπόρεσε νά τοῦ ἀποκριθῇ ὅχι.

'Από κείνη τὴν ήμέρα, ή Παρθένος τοῦ Γουλιέλμου δὲν ἔπαψε νά κάνη ἔνα σωρὸ θαύματα. Καὶ πρόσεξαν σὲ λίγο δτὶ τὰ μάτια της, πού ήσαν μακριὰ καὶ μαῦρα, είχαν γίνει πιὸ στρογγυλὰ καὶ σχεδὸν γαλάζια, δτὶ τὸ κατακόκκινο σὰν κεράσι στόμα της είχε γίνει πιὸ χλωμὸ κι' δτὶ δλο τὸ πρόσωπό της είχε πάρει μιὰ ἔκφρασι πιὸ ἀγνή, είτε γιατὶ είχε φύγει διάθολος πού κατοικοῦσε μέσα στὸ ἄγαλμα, είτε γιατὶ είχε ἐπιδράσει σ' αὐτὸ δ χρόνος κ' ἡ φθορά.

ΖΥΛ ΛΕΜΑΙΤΡ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΚΥΛΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 10)

Εἶνε θαυμάσιο τὸ πῶς συνεννοούμεθα ἐμεῖς οἱ σκύλοι...

Οὕφι τελειώσαμε γιὰ σήμερα. Ξαναγυρίσαμε μὲ τ' αὐτιὰ κατεβασμένα, μὲ τὸ σακκίδιο ἀδειανὸ, σὲ δυὸ μέτρων ἀπόστασι δ ἔνας ἀπ' τὸν ἄλλο. 'Ο ἀφέντης πρώτος κι' ἐγὼ πίσω...

'Ο ἀφέντης κάθεται στὴν τραπεζαρία. 'Εγὼ πλαγιάζω πίσω ἀπ' τὴν πόρτα μὲ τὸ μουσοῦδι μου ἀνάμεσα στὰ σκέλια μου.

· Αναστενάζει... Ροχαλίζω...

· Ή κυρία πηγαίνοντος τελώντας εἰρωνικά, εἰς βάρος μας χωρὶς ἄλλο.

· Σὲ κάποια στιγμὴ βγάζω, χωρὶς νά θέλω, μὲ τὸ στόμα κλειστὸ, μικρὲς πνιγμένες κραυγές.

· Γουάθ... Γάθ... Γάθ...

· 'Ο φτωχός δ 'Αζόρ, λέει δ ἀφέντης μου μὲ οἴκτο, διειρεύεται πῶς κυνηγάει ἔνα λαγό.

· 'Ενα λαγόδ... "Οχι, δὲν είμαι τόσο ἀνόητος...

· Ονειρεύομαι πῶς είμαι μὲ τὸν Μεντόρ καὶ ξεκαρδιζόμαστε στὰ γέλια, βλέποντας τοὺς ἀφεντάδες μας νὰ γυρίζουν μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ σακκίδια ἀδειανὰ ἀπ' τὸ κυνῆγο...

ΖΥΛ ΡΙΒΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΤΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 45)

'Ο σὲρ "Ελλυ Κάντορυ ἔχει στὴ Βαγδάτη ἔνα παραμυθένιο παλάτι, καὶ στὴ Σαγκάτη τὸ περίφημο ἔκεινο μέγαρο, τὸ δποῖο λένε «Μαρμαρένιο Παλάτι» καὶ τὸ δποῖο, μολονότι δρίσκεται στὴν καρδιά τῆς πόλεως, είνε περιστοιχισμένο ἀπὸ μεγάλους κήπους.

'Ο σὲρ "Ελλυ δέχτηκε κάποτε στὴν ἡγεμονικὴ αὐτὴ κατοικία του τὸν Δαλαϊλάμα, δ δποῖος ἐπέστρεφε στὸ Θιβέτ. Είχε στήσει πρὸς τιμὴν του δλόχυρυσο θρόνο καὶ είχε στρόσει γιὰ νὰ πατήσῃ τοὺς πολυτιμότερους τάπητας ποὺ υπάρχουν στὸν κόσμο.

'Επίσης καὶ τὸ σπίτι ποὺ παραχώρησε στὸν Νεγκούς στὸ Λονδίνο είνε ἀμυθήτου πολυτελείας.

Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΩΝ ΓΙΑΓΚΗΔΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 36)

προφήτης ύποστηρίζει δτὶ ή θεϊκὴ συγγενώμη ἔξαγοράζεται μὲ λίγα δολλάρια. Κάθε δινθρωπος λοιπὸν μπορεῖ νὰ ἀμαρτήσῃ, φτάνει μόνο νά ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τὰ δολλάρια τούς χρειάζονται γιὰ νὰ συχωρεθῇ!

'Η ἀνατριχιαστικὲς ἐπίσης διασκεδάσεις τῆς 'Αμερικῆς, δι εύθυμη ζωὴ της καὶ δ φοβερὸς θόρυβος ἔχουν τὰ τραγικὰ θύματά των. Καὶ γι' αὐτὸν τὸ λόγο στὴν 'Αμερικὴ ύπαρχουν σήμερα οἱ περισσότεροι τρελλοὶ καὶ οἱ πολυπληθέστεροι ἀνισδρροποι. Αύτοὶ λοιπὸν ἔχουν δημιουργήσει, δπως ἀναφέραμε, τοὺς ἀμερικανισμούς, ποὺ δὲν είνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ μοντέρνες τρέλλες.

ΤΖΩΝ ΦΟΡΕΣΤΕΡ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΧΗΜΗΣ

'Ο μαρκήσιος ντὲ Βιόν ήταν κατεστραμμένος δτὶν παντρεύτηκε μὲ τὴν κόρη ἐνὸς νεοπλούτου καὶ πῆρε ἐκατομμύρια προΐκα. 'Άλλα ή νέα μαρκήσια ήταν τόσο ἀσχημη, ώστε δ σύζυγος δὲν είχε ἄλλη σχέσι μαζύ της ἀπὸ τὴν εἰσπραξία τῶν εἰσοδημάτων της. 'Άλλα μιὰ ήμέρα ἀνεκάλυψε δτὶ ή γυναῖκα του παρ' δλη τὴν ἀσχημια της τοῦ ήτο ἀπιστη. Συνένοχός της ήτο ἔνας νεαρὸς οἰκογενειακός τους φίλος. "Ολοι περίμεναν τότε νὰ θυμώσῃ δ μαρκήσιος καὶ νὰ γίνη φόνος ή θορυβώδες σκάνδαλο. 'Άλλα ἐκεῖνος εἶπε ἀπλῶς μὲ τὸν θαθύτερο οἴκτο στὸν φίλο τῆς συζύγου του:

— Πῶς; 'Έσεις; Εἶνε δυνατόν; Χωρὶς νὰ είσθε ἀναγκασμένος;